

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **VINOP a.s.**, se sídlem Polešovice 446, zastoupený Mgr. Radimem Němečkem, advokátem se sídlem Kollárova 447, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát**, se sídlem Květná 15, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 2. 2020, č. j. 31 A 44/2018 – 133, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, inspektorátu v Brně, ze dne 26. 11. 2015, č. j. SZPI/AM783-35/2015, byla žalobci za spáchání v tomto rozhodnutí specifikovaných správních deliktů uložena pokuta ve výši 800 000 Kč a náhrada nákladů správního řízení ve výši 1000 Kč. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 9. 2016, č. j. SZPI/AM783-40/2015, odvolání žalobce zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Poté, co Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 4. 2017, č. j. 31 A 143/2016 – 142, uvedené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 2. 2018, č. j. SZPI/AM783-65/2015, změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, pokud jde o výši uložené pokuty, tak, že ji snížil na 620 000 Kč.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2018, č. j. SZPI/AM783-65/2015, žalobu, které byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 31 A 44/2018 – 111, přiznán odkladný účinek. Krajský soud žalobu následně rozsudkem ze dne 26. 2. 2020, č. j. 31 A 44/2018 – 133, zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu zprvu blanketní kasační stížnost. Doplnění kasační stížnosti, doručené Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 5. 2020, stěžovatel spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[4] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že v současné době nedisponuje dostatečnými prostředky na uhrazení uložené pokuty ve výši 620 000 Kč. Její uhrazení by si vyžádalo prodej majetku stěžovatele nezbytného pro výrobu šumivých a perlivých vín (předmět podnikání stěžovatele), v důsledku čehož by byla zčásti omezena a v krajním

případě zlikvidována jeho hospodářská činnost, jelikož nevlastní nic, co by ke své činnosti nepotřeboval. Stěžejní část majetku je dle účetních dokladů předložených stěžovatelem vázána ve stálých a oběžných aktivech, své zásoby nemůže zpeněžit, neboť jsou kryty provozními závazky a navýšení závazků prostřednictvím půjčky není dle stěžovatele únosné. Stěžovateli přitom není známa žádná konkrétní újma, která by mohla vzniknout přiznáním odkladného účinku třetím osobám. Naopak, nepřiznání odkladného účinku by konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivnilo možnost faktického výkonu hospodářské činnosti stěžovatele. Dle stěžovatele není přiznání odkladného účinku ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť nedošlo k ohrožení veřejného zájmu na ochraně zdraví spotřebitelů a pochybení vytýkaná stěžovateli byla již napravena.

[5] Žalovaný se k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem či jinými právními následky pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[8] Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, má povinnost tvrzení a povinnost důkazní; je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel zejména musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností ji vyvozuje. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická či bagatelní. Stěžovatel musí hrozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit, ale především náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti – kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podložený konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74).

[9] Nejvyšší správní soud po zhodnocení skutečností doložených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou v tomto případě naplněny.

[10] Stěžovatel svůj návrh doložil dostatečně podrobnými a věrohodnými údaji o své finanční situaci, které nebyly zpochybněny ani žalovaným. Argumentace stěžovatele vychází z předložených účetních dokladů, především z rozvahy a výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2019. Z těchto účetních dokladů mj. vyplývá, že stěžovatel vykázal za poslední účetní období ztrátu ve výši 69 tis. Kč, v předcházejícím období potom zisk po zdanění ve výši

pokračování

80 tis. Kč. Ani na základě ostatních údajů dokumentujících hospodaření stěžovatele a jeho majetek nelze vyloučit, že by povinnost úhrady dané pokuty mohla pro něj představovat nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to rovněž z toho hlediska, že přiznání odkladného nemůže mít v tomto případě jiný přímý dopad do práv třetích osob, než je dočasné odložení příjmu státu z výběru uložené pokuty.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. Přiznání odkladného účinku není v tomto případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť v případě neúspěchu kasační stížnosti bude stěžovatel povinen stanovenou pokutu i částku nákladů správního řízení uhradit.

[12] Vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatele proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného přiznal odkladný účinek již krajský soud, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku Krajského soudu v Brně, neboť tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu